

Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14.

- 2) Forældelsesfristen i artikel 221, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, finder anvendelse på den opkrævning af antidumpingtold, som er omhandlet i punkt 1 i denne doms konklusion.

(¹) EUT C 38 af 6.2.2017.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juni 2019 — Republikken Østrig mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-591/17) (¹)

(Traktatbrud — artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 56 TEUF og 92 TEUF — en medlemsstats lovgivning, hvorefter personbiler pålægges afgift for anvendelse af infrastrukturen — situation, hvor ejere af køretøjer, der er indregistreret i denne medlemsstat, fritages for motorkøretøjsafgiften med et beløb svarende til infrastrukturafgiften)

(2019/C 270/04)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved G. Hesse, J. Schmoll og C. Drexel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze et S. Eisenberg, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt C. Hillgruber)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Nederlandene (ved J. Langer, J.M. Hoogveld og M.K. Bulterman, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved J. Nymann-Lindegren og M. Wolff, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 56 TEUF og 92 TEUF, idet den ved indførelsen af infrastrukturafgiften for personbiler samtidig har fastsat en fritagelse for motorkøretøjsafgift, der mindst svarer til størrelsen af den betalte infrastrukturafgift, til fordel for ejere af køretøjer, der er indregistreret i Tyskland.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.

- 3) Forbundsrepublikken Tyskland betaler tre fjerdedele af Republikken Østrigs omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 4) Republikken Østrig bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.
- 5) Kongeriget Nederlandene og Kongeriget Danmark bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juni 2019 — Skatteverket mod Memira Holding AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-607/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsskat — koncerner — etableringsfrihed — fradrag af et ikke-hjemmehørende datterselskabs underskud — begrebet »endelige underskud« — fusion ved moderselskabets overtagelse af datterselskabet — lovgivning i datterselskabets hjemstat, der kun giver ret til fradrag af underskud i forbindelse med fusion til den enhed, der har lidt disse underskud)

(2019/C 270/05)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Memira Holding AB

Konklusion

- 1) Med henblik på bedømmelsen af, om et ikke-hjemmehørende datterselskabs underskud er endelige som omhandlet i præmis 55 i dom af 13. december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), er den omstændighed, at den medlemsstat, hvor datterselskabet er hjemmehørende, ikke giver mulighed for at overføre et selskabs underskud til en anden skattepligtig person i tilfælde af fusion, når en sådan overførsel er mulig i tilfælde af fusion mellem hjemmehørende selskaber i den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende, ikke afgørende, medmindre moderselskabet godtgør, at det er umuligt for det at udnytte disse underskud ved — bl.a. som følge af en overdragelse — at gøre det muligt for en tredjepart at tage hensyn til dem i forbindelse med senere skatteår.
- 2) Såfremt den omstændighed, som er nævnt i det første spørgsmål, viser sig relevant, er det uden betydning, at der således ikke i datterselskabets hjemstat er nogen anden enhed, som havde kunnet opnå fradrag for underskuddene, hvis et sådant fradrag havde været tilladt.

(¹) EUT C 5 af 8.1.2018.